

Kam na výlet?

Mateřská škola Semínko je specifická tím, že děti chodí hodně ven. Pravidelně jeden den v týdnu se s batůžky vydávají za dobrodružstvím za hranice zahrady. Prostřednictvím článku bych se s vámi ráda podělila o tipy na výlety, které s dětmi můžete absolvovat také, a sice do CHKO Kokořínsko, do záchranné stanice Panthea, na kozí farmu do Ratibořic či na akci „Věda na polích“ v Netlukách a Podlesku.

MGR. MAGDALÉNA KAPUCIÁNOVÁ

I CHKO Kokořínsko – kroužkování ptáčků

Nastoupili jsme společně do autobusu, který nám zastavil u školky, naposledy jsme zamávali rodičům a vyrazili směrem CHKO. Cestování bylo delší, proto jsme si s dětmi dopřáli krátkou zastávku, během níž jsme se protáhli. Po cestě jsme zpívali spoustu písniček, povídali si a soutěžili, kdo v poli najde více zvířátek.

Na místě nás přivítal déšť. Vybaveni pláštěnkami jsme tedy popadli svačinky a schovali se v krásném srubu, kde jsme doplnili síly. Jako zázrakem přestalo pršet. Děti ihned vyběhly ven a u blízkého jezírka si hrály na písečné pláži a pouštěly loďky po vodě.

Poté jsme vyrazili za panem ornitologem Procházkou, putovali jsme lesem plným pískovcových skal, až nás pan ornitolog dovedl na místo, kde jsme kroužkovali ptáčky. Vytvořili jsme kolečko a čekali, který ptáček nás v takovém počasí přivítá. Okroužkovali jsme **rákosníka velkého** i **obecného**. Pan Procházka podotkl, že kdykoli přijedeme, odchytí vždycky nějakého zajímavého, vzácného ptáčka. Tak se i stalo. Byl to ptáček podobný sojce – **dlask tlustozubý**.

Děti si mohly vzít ptáčka do ruky, vypustit ho zpět do přírody a při výkladu si ptáčky prohlížet. Žasli jsme, jak velikými kroužky se kroužkují labutě a čápi.

Nakonec jsme se rozloučili s panem ornitologem, jeho pomocníci a dvěma psími kamarády a šli poobědvat na louku. Zahráli jsme si hry – a najed-

nou se objevil autobus a my museli jet domů. Když jsme nastoupili do autobusu, děti se pohodlně usadily. Některé zmohl výlet natolik, že si nestihly poslechnout konec pohádky a brzy usnuly. Doufáme, že příští rok na nás opět bude čekat další vzácný ptáček.

I Záchránná stanice Panthea

Záchránná stanice Panthea leží v lukách nad Modřanskou roklí. Ve středu ráno, kdy pravidelně chodíme na dopolední výlety do přírody, jsme se vydali na výlet do záchránné stanice Panthea. Děti tuto stanici navštívily již v loňském roce, proto se velmi těšily. Celá školka, tedy i lesníčci, nasedla do autobusu. Řidič autobusu pan Řezníček nás na výlety pravidelně vozí a dobře nás zná. Stanice má sídlo na okraji Prahy, cesta autobusem tudíž nebyla dlouhá a děti z ní měly radost. Občanské sdružení Panthea se stará o zvířata poraněná, nemocná i oslabená. Jejím cílem je vrátit již zdravá zvířata zpět do přírody. Pokud se jim to nepovede a zdravé zvíře není schopno žít ve volné přírodě, je umístěno do stálé expozice, určené pro nás návštěvníky, abychom se na ně mohli podívat.

Počasí bylo větrné a studené, bylo po dešti. Po vystoupení z autobusu měly děti za úkol najít paní učitelku Martu, která se schovala v nedalekém lese. Krásně se proběhly, nadýchaly se čerstvého vzduchu a samozřejmě našly i Martu. Potom jsme se vydali do stanice. Byli jsme vlídně přijati paní průvodkyní a zároveň pečovatelkou.

Děti si mohly nechat batohy u domečku s květinami a všichni jsme se usadili na rozlehlý trávník. Trochu začalo svítit slunce a zahřálo nás. Paní průvodkyně nám ukazovala ptáky, o které se zde starají a které nosila z pletivových voliér umístěných na konci travnaté plochy, na níž jsme seděli.

I Krmení káňat

Seznámili jsme se s **poštolkou**, která nad námi volně létala a na malou chvíli se nad našimi hlavami zastavila ve vzduchu. Dozvěděli jsme se, že se jmenuje právě podle tohoto umění postát ve vzduchu. Děti si mohly **krmit volně létající káňata**. Každé dítě, jež mělo zájem káňe krmit, dostalo koženou rukavici na ruku a na ni kousek masa, ruku natáhlo směrem do vzduchu a na střeše sedící káň se vzneslo, plachtilo vzduchem k dítěti, na chvíli si mu sedlo na ruku, maso si sezoblo, vrátilo se a posadilo se zpět na ruku své paní pečovatelky. O krmení byl u dětí obrovský zájem! Snažili jsme se být trpěliví, aby se dostalo opravdu na každého. Nejprve krmili předškoláci, potom už se hlásily i menší děti a paní pečovatelka samozřejmě myslela i na ně. Krmení pokračovalo a všechny děti zářily nadšením. Slunce začalo svítit a jemně nás hřálo svými paprsky.

Po krmení káňat jsme se podívali na **orla bělohlavého**, byla to samička, která ještě nebyla podle orlího věku dospělá a jmenovala se Helena. Paní průvodkyně ji přinesla. Orlí samička jí seděla klidně na ruce s rukavicí, byla velkánská, s bílou hlavou. Několikrát se

nesla, kroužila nad našimi hlavami, ohutná křídla roztažená, a nádherně ichtila vzduchem.

Seznámení s orlem, puštíkem i supem

ní jsme dostali příležitost i my spějí a orla Helenu jsme si mohli držet na ruce s rukavicí, byla docela velká a my jsme se obávali její-**žlutého zahnutého** zobáku. Marta čilivě fotila fotografie na památku. báků jsme se posléze už nebáli, ne-ť jsme byli poučeni, že jím nám do a neklovne právě proto, že je zahnu-tedy to není fyzicky možné. Naopak máme chránit před ptáky, kteří mají bák rovný a ostrý, jelikož ti skutečně ohnou klovnout i do oka.

Dalším ptákem, který se nám pro-ji hebkou krásu zapsal do paměti, l **puštíka bradatý**. Děti vytvořily dlou-u řadu a mohly si tuto sovu pohla-. Měla krásná, velice jemná pera, a to to, aby nebyla slyšet, když se v noci nese na lov. Sama sova vážila zhruba i jeden kilogram, její bohatý objem ěřila droboučká pera, která nic váží. Také jsme se spřátelili se **supem dherným**, jenž přišel o části jednotliv-ých prstů, a proto byl ve stanici. Děti mohly krmit podobně jako kánata. p létal rozvážněji, byl větší a přátel-í. Poté se děti rozdělily do skupin-ostupně, jedna skupina po druhé, se-ly podívat do části voliér, kde ptáci dlí. Děti své kamarády poznaly, ale-ly dostatečně poučeny o důležitosti držovat bezpečnou vzdálenost. Bohatý program trval celé dopoled-. Nakonec jsme se rozloučili a podě-řali, děti byly spokojené, naplněné-nymi zážitky a k ptákům si vytvoři-řátelský vztah.

Před cestou zpět do školky nás čeka-zastavení v blízkém lesíku a Modřan-řokli. Při návratu k autobusu jsme-řkali sokolníka, který nám ukázal, se krmí sokol. Ten létal kolem doko-ř opisoval velké kružnice.

Kozí farma DoRa v Ratibořicích

řteli jsme, aby děti poznaly, jak se-ř na ekofarmě, a zjistily, jak se vyrá-ř produkty z koziho mléka. Cílem-ř o prožít příjemný den v blízkosti

ekofarmáře a jeho zvířat. Proto jsme vyrazili na výlet na kozí farmu DoRa v Ratibořicích na Vysočině.

Na programu byla prohlídka farmy, povídání majitelky farmy paní Dob-rovorné o chovu koz i výrobě sýrů. Děti mohly kozy krmit. Se zaujetím pozorovaly, jak se jim zastříhávají kopýtky a jak se čistí chlívky. Exkurze byla spojena s ochutnávkou faremních kozičích produktů. Dětem jogurty a pri-bináčky z koziho mléka chutnaly tak, až se oblízovaly.

Věda na polích

Jako cíl našich výletů si vybíráme místa, která nejsou příliš vzdálena od naší školky. V červnu jezdíváme na okraj Prahy – na výlet a na **naučnou stezku Věda na polích**, kterou připravuje Výzkumný ústav živočišné výroby ve spolupráci se šlechtitelskou stanicí Selgen, a. s., Stupice a s Českou země-dělskou univerzitou v Praze.

Celá akce je pojata v naučně-zábav-ném duchu s cílem přiblížit dětem zemědělství jako prvotní zdroj našich potravin. Naučná stezka je připrave-na **na farmě Netluky a Podlesko**, se stanovíšti u ohrad se zvířaty a u políček s ukázkami plodin a moderní země-dělské mechanizace.

Děti v doprovodu učitelů mohou projít naučnou stezku, přičemž na jed-notlivých stanovištích jsou připraveny informační tabule o chovu hospodář-ských zvířat a pěstování zemědělských plodin.

V pátek 15. června jsme se na stezku vypravili. Děti byly nadšené, když vi-

děly zblízka **krávy**, ale byly i velmi opa-trné. Mohli jsme si prohlédnout právě narozené tele i telátka ustájená v bou-dičkách. Dětem se líbilo, jaké mají pě-kné domečky, a v jednom opuštěném by si nejraději hrály až do večera.

Po návštěvě kravína jsme odjeli na farmu v Podlesku, kde nám rodiče ze školky, manželé Bartošovi, poutavě **vyprávěli o jelenech**, jejich paroží a ve-likosti. Mohli jsme pozorovat zvířata, která ve volné přírodě jen tak nepo-tekáme. Dětem se moc líbilo, jak veliký výběh mají jeleni s laněmi k dispozici, a že se tedy mohou pohybovat po celé louce. Pan Janovský, který se o jeleny stará, nám předvedl, jak probíhá krme-ní, a také nám přinesl ukázat nádherného **puntikatého kolouška**, který se ten den zrovna narodil.

Děti byly nadšené, že se mohly na kolouška podívat. Stály tiše jako pěny, aby ho nepolekaly a aby se nebál. Na závěr jsme se ještě mohli podívat na **jeleny milu**. Kromě výše zmíněných zvířat jsme cestou potkali také žáby, hlemýžďe a slavičku.

Děti byly z výletu nadšené! Všich-ni jsme měli radost, že jsme mohli nahlédnout do jindy uzavřených provozů. Velmi si takového možnosti vážíme, protože děti se dostanou do kontaktu se zvířaty a poznají, jak jsou chována.

Autorka je ředitelkou MŠ Semínko v Toulcově dvoře

